

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.420/2017/11.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. november 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott neve és társa** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. május 2. napján kihirdetett **2.B.519/2016/21.** számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy

Mindkét vádlott vonatkozásában a kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi hivatkozása helyesen: Btk. 176. § (1) bekezdés **4.** fordulat, (3) bekezdés. Az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette jogszabályi hivatkozása helyesen: Btk. 184. § (1) bekezdés **4.** fordulat.

II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

Mindkét vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II. rendű vádlott vonatkozásában a házi őrizetben töltött idő kezdő időpontja helyesen 2016. március 11. napja, ettől a naptól házi őrizetben töltött időt tekinti a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítottnak.

Az I/9/2017. szám alatt bevételezett elkobzott digitális mérleg nyilvántartási sorszáma: 1.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi I. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.000.- (tízezer) forint bünyügi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I. rendű és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulat]. Ezért I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. Rendelkezett a

vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottakkal szemben személyenként 36.000,- forintra vagyonekobjazást rendelt el. Döntött bűnjelek elkobzásáról és kötelezte a vádlottakat külön-külön, illetőleg egyetemlegesen a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélettel szemben a vádlottak és védőik egyezően enyhítésért fellebbeztek.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.192/2017/1-II. számú átiratában a tényállás kiegészítése és helyesbítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen I. rendű vádlott védője továbbra is fenntartotta az enyhítést célzó fellebbezését. Hivatkozott arra, hogy védenca feltáró jellegű, a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Segítette a hatóság munkáját. Megbánta a cselekmény elkövetését. Ezen túlmenően a hat kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodás mellett az idő múlására is tekintettel a büntetés enyhítésére tett indítványt.

II. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen továbbra is fenntartotta az enyhítést célzó fellebbezését. Hivatkozott arra, hogy védenca a nyomozati eljárás során feltáró jellegű beismerő vallomást tett és ezzel segítette az eljáró hatóság munkáját, a védenca büntetlen előéletű és nem önszántából, hanem férje utasításait követve cselekedett. Az a motiváció is szerepet játszott, hogy hat kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia. A családból történő kiszakítása károsan befolyásolná a gyermekek mentális fejlődését. A védenca és családjának egészségi állapota is megrendült az eljárás során.

Az ítélet tábla az enyhítést célzó fellebbezéseket alapvetően nem ítélte alaposnak, mindemellett II. rendű vádlott vonatkozásában enyhébb rendelkezést hozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le a bizonyítási eljárást.

Az elsőfokú bíróság kellő mértékben eleget tett tényállás felderítési kötelezettségének, majd a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is mérlegelési körébe vonta és indokolási kötelezettségének eleget téve iratszerű magyarázatát adta, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította. A megállapított tényállás lényegében teljesen megalapozott volt, mindössze kis mértékben szorult az iratok egybehangzó adatai alapján kiegészítésre és helyesbítésre a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva.

I. rendű vádlott vonatkozásában az előéleti adatokat kellett kiegészíteni akként, hogy a Kiskunhalasi Városi Bíróság 8.B.497/2011/6. számú jogerős ítéletével kiszabott börtönbüntetés próbaideje 2015. április 23. napján eredményesen letelt.

Az ítélet 3. oldalának utolsó bekezdését elírás miatt helyesbítette a következők szerint.

I. rendű és II. rendű vádlottak házastársak, hat gyermekük van, akik közül három kiskorú gyermek, valamint három unokájuk eltartásáról saját háztartásukban **gondoskodnak**.

Az ítélet 4. oldal 2. bekezdésében az utolsó sort a következő szerint helyesbítette: Illegális drogot **is** adott át értékesítésre, illetve az eladott drogért kapott pénzzel elszámoltatta őt.

A 4. oldal 5. bekezdését a következő szerint helyesbítette: A kristály értékesítése 1.000,- forint/pakett, a herbál értékesítése **300-500,- forint/pakett** áron történt.

Az 5. oldal 6. bekezdéséből a jogszabályra való hivatkozást a jogi indokolásba utalta.

A fentiek szerint kiegészített, illetőleg helyesbített tényállás képezte a felülbírálat alapját.

Az ítélet indokolása tartalmazott még néhány elírást, melyet a következők szerint helyesbített az ítéletábra.

A 6. oldal 7. bekezdésében az úgynevezett herbál ára **300-500,- forint/ adag** volt.

A 7. oldal utolsó bekezdésében **I.rendű vádlott neve helyesen I. rendű vádlott.**

Az ítélet 8. oldalának 2. bekezdésében, illetőleg az utolsó bekezdésben **I.rendű vádlott neve helyesen I. rendű, illetve II.rendű vádlott neve helyesen II. rendű vádlott.**

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményüket a törvénynek megfelelően minősítette. A bűncselekmények alapjául megjelölt jogszabályhelyek tekintetében a fordulat megjelölése szorult helyesbítésre a BKv 61. 3/a) pontja tartalmának megfelelően. A kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően ugyanis az elkövetési fordulatot arab számmal kell megjelölni.

A jogi indokolásban a 11. oldal 1. bekezdésében a társtetteskénti minősítés alapját helyesen a Btk. 13. § (3) bekezdése képezi.

Osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság helyesen kereskedésnek minősítette a kábítószer-kereskedelem és az új pszichoaktív anyaggal visszaélés bűncselekményei elkövetési magatartását és nem forgalomba hozatalnak. E két elkövetési magatartás elhatárolását azonban a jogi indokolásban nem fejtette ki.

A két elkövetési magatartás elhatárolásánál a bírói gyakorlat az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV/1. pontjában foglaltakra és az 57/2007. BK véleményben foglaltakra támaszkodik. Ennek megfelelően a két elkövetési magatartás elhatárolásának alapját az képezi, hogy aki kábítószerrel forgalomba hoz, az akár ellenérték fejében, akár ingyenesen több személy részére juttatja a kábítószerrel, míg a kereskedéssel az követi el a kábítószerrel visszaélést, aki a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartást fejt ki, a kereskedés folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg. Haszonszerzésre irányul és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz.

Helyesbítésre szorul továbbá a jogi indoklás akként, hogy az alfa-PVP hatóanyag a Btk. 459. § (1) bekezdés 18/b.) pont, az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, [város neve] , az 1971. február 21. napján aláírt egyezmény mellékletének I. és II. jegyzéke, továbbá a 2005. évi XCV. törvény 2. számú melléklet A jegyzék 35. pontja alapján minősül kábítószernek.

A bűnösségi körülményeket akként pontosította az ítéletábra, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében a teljes egészében feltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerése tekintendő enyhítő

körülménynek, míg kiegészítette a súlyosító körülményeket mindkét vádlott vonatkozásában a társtettesi elkövetéssel.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a halmazati szabályokra figyelemmel az irányadó büntetési tételkeret mindkét vádlott esetében öt évtől huszonöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. A középérték mindkét vádlott esetében tizenöt év. Ehhez képest I. rendű vádlott esetében a 8 év, míg II. rendű vádlott tekintetében az 5 év, azaz a törvényi minimumnak megfelelő tartamú szabadságvesztés arányos büntetés, további enyhítésre nincs lehetőség. A büntetés további enyhítése a generális prevenció elvét sértené. Mindemellett II. rendű vádlott esetében a jelentős súlyú enyhítő körülményekre, különös tekintettel a hat kiskorú gyermek eltartására való tekintettel enyhébb rendelkezés alkalmazására látott lehetőséget, azaz a Btk. 35. § (2) bekezdésének megfelelően akként rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetését egyel enyhébb, börtön fokozatban töltse le.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett mindkét vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsáthatóságról, azonban a rendelkezés nem a törvény szövege szerinti volt, ezért az ítélőbála a rendelkezés szövegét helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság II. rendű vádlott esetében 2016. március 10-ét mind az előzetes letartóztatás, mind a házi őrizet tartamába beszámította. Tekintettel arra, hogy az előzetes letartóztatás 2016. március 10. napjáig tartott, ezért a házi őrizetben töltött időt 2016. március 11. napjától lehetett beszámítani.

Az egyéb rendelkezések között elmulasztotta az elsőfokú bíróság megjelölni az elkobzott digitális mérleg nyilvántartási sorszámát, melyet az ítélőtábla pótol.

A megváltoztató rendelkezések eljárásjogi alapja a Be. 372. § (1) bekezdése volt.

Az első fokú ítélet helyes rendelkezéseit az ítélőtábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

A másodfokú eljárásban I. rendű vádlott védelmével összefüggésben merült fel bűnügyi költség, melynek megfizetésére az ítélőtábla I. rendű vádlottat kötelezte az eredménytelen fellebbezésekre is tekintettel a Be. 381. § (1) és a Be. 338. § (1), (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizártságának a megállapítása a Be. 386. § szakaszán alapul.

, 2017. november 28.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.420/2017/11. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.519/2016/21. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon mindkét vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. november 28.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke